

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Analiza zjawisk w sztuce współczesnej	
Nazwa w języku angielskim:		Analysis of phenomena in contemporary art	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		sztuki plastyczne	
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obligatoryjny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia	
Rok studiów:	1		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	2		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab.Tomasz Nowak, profesor uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Cezary Kalita, profesor uczelni, dr hab.Tomasz Nowak, profesor uczelni, dr hab.Mikołaj Bieluga, profesor uczelni, dr Anna Karolina Zwoniarska, dr Marcin Sutryk, mgr Joanna Lewandowska	
Założenia i cele przedmiotu:		Student nabywa podstawową wiedzę z zakresu różnorodnych zjawisk w sztuce współczesnej na świecie i w Polsce; zna główne ruchy artystyczne, tendencje, manifesty oraz nazwiska i realizacje twórców; zapoznaje się z podstawową terminologią z tego zakresu.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W_01	Zna podstawowe pojęcia z zakresu sztuki 2 poł. XX w. i rozumie podstawowe tendencje i linie rozwojowe w historii poszczególnych dyscyplin artystycznych;		K_W03
W_02	zna podstawowe kierunki w sztuce współczesnej, potrafi prawidłowo wskazać cechy charakterystyczne dla danego kierunku/prądu/ruchu artystycznego, zna twórczość głównych przedstawicieli tych kierunków		K_W04
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Umie w oparciu o wiedzę z zakresu sztuki współczesnej podejmować samodzielnie decyzje odnośnie realizacji i projektowania własnych prac artystycznych		K_U03
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			

Podstawowa znajomość terminologii dotyczącej sztuk plastycznych; podstawowe umiejętności opisu dzieła sztuki; znajomość współczesnych zjawisk w kulturze i historii sztuki do lat 50 XX wieku.

Treści modułu kształcenia:

Abstrakcyjny ekspresjonizm (abstrakcja niegeometryczna) w l. 50. XX w. we Francji i USA (informel, taszyzm). Wybrane prace J.-P. Riopelle'a, H. Hartnunga i artystów Szkoły Nowojorskiej (action painting, color field painting) – J. Pollock'a, W. de Kooning'a, M. Rodhko, B. Newmanna

Główne kierunki w abstrakcji geometrycznej w l. 60. XX w.: op art, minimal art w Europie i USA (malarstwo, rzeźba, moda). Artyści V. Vasarely, M. C. Escher, S. de Witt, R. Morris

Abstrakcja geometryczna w Polsce w l. 60. i 70. XX w.; wybrane prace H. Stażewskiego, A. Marczyńskiego, W. Fangora, S. Gierowskiego. Kolekcja Obrazów Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Pop-art w W. Brytanii i USA w l. 50. i 60. XX w. Twórcy: A. Hamilton, E. Paolozzy, J. Johns, R. Lichtenstein, R. Rauschenberg, A. Warhol, T. Wesselmann, C. Oldenburg i inni oraz ich ważniejsze prace. Artyści związani z pop-artem w Polsce: np. B. Liberski, J. Krawczyk, grupa Neo Neo Neo (l. 70. XX w.).

Hiperrealizm (od 1965) w USA jako kontrpropozycja wobec abstrakcji i sztuce minimalnej. Artyści: D. Hanson, M. David, R. Estes, R. Mueck.

Land art w l. 60. i 70. XX w. Działania twórcze: R. Smithsona, R. Longa, A. Mendiety, D. Oppenheima; artystów polskich: J. Tylickiego, J. Koziary

Mail art od l. 60. XX w. – obieg i odbiór sztuki poza oficjalnymi instytucjami;

Ekspresyjny figuratywizm (Nowa figuracja) jako kierunek wyrażający emocje współczesnego człowieka. Przykłady prac F. Bacona, J. Dubuffeta, A. Giacomettiego, W. de Kooninga

Konceptualizm – zastąpienie sztuki jako przedmiotu sztuką jako ideą. Twórcy: R. Morris, D. Oppenheim, C. Andre, C. Oldenburg, Y. Ono i in.; twórcy polscy: Z. Dłubak, T. Kantor, R. Opałka, A. Partum, J. Tylicki, N. Lach-Lachowicz, T. Murak i in.

Happening i jego geneza. Artyści wypowiadający się poprzez happening: J. Kage, A. Kaprow, G. Brecht, R. Morris i inni; twórcy polscy: B. Schaffer, T. Kantor, W. Borowski i inni. Działania W. Frydrycha i Pomarańczowej Alternatywy.

Performance i Body art jako ulotne sytuacje artystyczne „żywej sztuki” (l. 60., 70., i 80. XX w). Ruch Fluxus. M. Abramowicz, A. Kaprow, Y. Ono, W. Vostell i inni

Environment i instalacje jako formy artystycznej aranżacji przestrzeni (działania A. Kaprowa, W. Fangora, S. Zamecznika)

Assamblaż i jego geneza. Twórcy: J. Dubuffet, M. Duchamp, R. Rauchenberg, M. Ray, K. Schwitters, W. Hasior

Sztuka krytyczna w Polsce i jej twórcy (po 1989): D. Nieznalska, A. Żmijewski, Z. Libera, K. Górna i inni; teoretyk R. W. Kluszczyński

Street art i kontrowersyjne działania Banksy'ego od ok. 2000

Znane światowe muzea i centra sztuki współczesnej. Centra sztuki współczesnej w Polsce. Niekommercyjne i komercyjne galerie sztuki współczesnej w Polsce.

Literatura podstawowa:

1. „Sztuka nowoczesna”, David Cottington, Wyd. Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2017 r.
2. „Sztuka po końcu sztuki. Sztuka początku XXI wieku”, Grzegorz Dziamski, Galeria Miejska Arsenał, Poznań 2009 r.

Literatura dodatkowa:

1. „Polska sztuka współczesna przełomu XX i XXI wieku”, Olga Kłosiewicz, wyd. RM Stowarzyszenie Fala Kultury cop. 2015
2. „Sztuka inna, sztuka ta sama. Dubuffet, de Staël, Wols, Pollock. Barbara Majewska, Wydawnictwo: Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1974
3. Sztuka awangardy w teoriach estetycznych. Polit Krzysztof. Wyd. Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, Lublin 2000 r.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia, metoda pokazu, słowna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja wiedzy i umiejętności podczas indywidualnych prezentacji. Omówienie i ocena twórczego zaangażowania w rozwiązywanie problemów realizacyjnych podczas ustnej formy zaliczenia.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: dyskusja sprawdzająca zakres osiągnięcia efektów uczenia z zakresu wiedzy i umiejętności .

Warunki zaliczenia: uzyskanie oceny minimum 3 (w skali 2-5),

Bilans punktów ECTS*:

ćwiczenia – 30 godzin
samodzielna praca studenta – 20 godzin
sumaryczne obciążenie pracą studenta –50 godzin
punkty ECTS – 2

* rozpisane na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pracownia rysunku	
Nazwa w języku angielskim:		Drawing studio	
Język wykładowy:		polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			sztuki plastyczne
Jednostka realizująca:		Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			drugiego stopnia
Rok studiów:		1	
Semestr:		1	
Liczba punktów ECTS:		4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Mikołaj Bieluga, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Mikołaj Bieluga, prof. uczelni, dr hab. Tomasz Nowak, prof. uczelni, dr Anna Karolina Zwoniarska, dr Robert Szymani	
Założenia i cele przedmiotu:		Obserwacja i pogłębiona interpretacja natury za pomocą klasycznych i eksperymentalnych technik rysunkowych. Indywidualizacja ćwiczeń.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W_01	posiada ogólną wiedzę w zakresie aktualnie stosowanych materiałów i technologii rysunkowych w sztukach plastycznych		K_W05
W_02	zna i rozumie źródła i formy inspiracji leżące w obszarach sztuki, umożliwiające swobodę i niezależność wypowiedzi artystycznej		K_W08
UMIĘJĘTNOŚCI			
U_01	samodzielnie poszukuje źródeł inspiracji twórczej i umie wykorzystać rozwiniętą osobowość artystyczną do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych oryginalnych koncepcji artystycznych		K_U02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne, 45 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Ukończenie edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych pierwszego stopnia, lub równorzędne umiejętności.			
Treści modułu kształcenia:			

Opracowanie przy wykorzystaniu posiadanych umiejętności indywidualnego projektu rysunkowego i wykonanie w wybranych technikach cyklu prac rysunkowych. Oparcie tematyki prac na obserwacji i interpretacji natury, wykorzystaniu ruchu postaci i fabuły.

Literatura podstawowa:

1. Scott McCloud, „Zrozumieć komiks”, wyd.Kultura Gniewu
2. „Książka obrazkowa : wprowadzenie” / redakcja Małgorzata Cackowska, Hanna Dymel-Trzebiatowska, Jerzy Szyłak, Fundacja Instytut Kultury Popularnej, 2017 r.

Literatura dodatkowa:

1. Kurc, Bartosz, „Komiks - opowiadanie obrazem : od narracji do znaku”, Wydawnictwo Kurc, 2016 r.
2. Komiksy

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia z wykorzystaniem wyobraźni i obserwacji natury, zwłaszcza ruchu postaci/ metoda działań praktycznych, pokazu, słowna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja wiedzy i umiejętności - zastosowanych technik rysunkowych i rozwiązań formalnych - podczas indywidualnych korekt, przeglądów śródrocznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: przegląd rysunków połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągnięcia kompetencji.

Warunki zaliczenia: najwyżej 2 nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach, uzyskanie na podstawie prac oceny minimum 3 (w skali 2-5), podczas przeglądu kończącego przedmiot.

Bilans punktów ECTS*:

ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin konsultacje – 5 godzin praca samodzielna studenta – 50 godzin sumaryczne obciążenie pracą studenta – 100 godzin punkty ECTS – 4	
---	--

* rozpisane na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pracownia malarstwa	
Nazwa w języku angielskim:		Painting studio	
Język wykładowy:		polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			sztuki plastyczne
Jednostka realizująca:		Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			drugiego stopnia
Rok studiów:		1	
Semestr:		1	
Liczba punktów ECTS:		5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Mikołaj Bieluga, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Mikołaj Bieluga, prof. uczelni, dr hab. Tomasz Nowak, prof. uczelni, dr Anna Karolina Zwoniarska, dr Robert Szymani	
Założenia i cele przedmiotu:		Wykorzystanie koloru do budowania iluzji przestrzeni, dążenie do osiągnięcia indywidualnej formy wyrazu.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W_01	zna szczegółowe zasady dotyczące dyscypliny malarstwa i rozumie zasady wykorzystywania ich w realizacji własnych prac artystycznych oraz w tworzeniu projektów plastycznych		K_W01
W_02	zna i rozumie źródła i formy inspiracji leżące w obszarach sztuki, umożliwiające swobodę i niezależność wypowiedzi artystycznej		K_W08
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	umie wykorzystać zdobytą wiedzę warsztatową i teoretyczną w kreowaniu realizacji malarskich		K_U02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne, 45 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Ukończenie edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych pierwszego stopnia, lub równorzędne umiejętności.			
Treści modułu kształcenia:			
Opracowanie przy wykorzystaniu posiadanych umiejętności indywidualnych, wypowiedzi malarskich opartych na łączeniu wyobraźni i obserwacji natury. Poszukiwanie własnego języka malarskiego przy użyciu wybranej techniki malarskiej.			

Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Techniki malarskie, Ludvik Losos, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1991. 2. J. M. Parramon, Kolor w malarstwie, WSiP, Wa-wa 1995. 3. Światło i cień, Jose M. Parramon, Galaktyka 1996. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Encyklopedia obrazu – jak rozumieć obraz, Ivan Zubal, Slovart Publishing Ltd. Bratislava, SOLIS Warszawa, 2004 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem technik malarskich/ metoda działań praktycznych, pokazu, słowna.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganých przez studenta:	
Weryfikacja wiedzy i umiejętności - zastosowanych technik malarskich i rozwiązań formalnych - podczas indywidualnych korekt, przeglądów śródrocznych.	
Forma i warunki zaliczenia:	
Forma zaliczenia: przegląd prac połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągnięcia kompetencji. Warunki zaliczenia: najwyżej 2 nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach, uzyskanie na podstawie prac oceny minimum 3 (w skali 2-5), podczas przeglądu kończącego przedmiot.	
Bilans punktów ECTS*:	
ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin konsultacje – 5 godzin praca samodzielna studenta – 50 godzin sumaryczne obciążenie pracą studenta – 100 godzin punkty ECTS – 5	

* rozpisac na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pracownia grafiki warsztatowej	
Nazwa w języku angielskim:		Studio of Graphic Art	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Sztuki plastyczne
Jednostka realizująca:		Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			drugiego stopnia
Rok studiów:	1		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Mazek	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Mazek, dr Weronika Marszelewska, mgr Aleksandra Rykała	
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Podstawą przedmiotu jest wiedza z zakresu technik wypukłodrukowych. Celem przedmiotu jest rozszerzenie wiedzy z zakresu druku wypukłego. Wiedza związana z linorytem czarno-białym i barwnym jest poszerzona o ślepy druk. Przedmiot ma za zadanie wykształcić umiejętności świadomego łączenia technik z wykorzystaniem tłoczenia, z dominacją wypukłodruku w tworzeniu własnych wypowiedzi artystycznych.</p>	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
K_W01	<p>zna szczegółowe zasady tworzenia prac graficznych z wykorzystaniem technik druku wypukłego, ślepego i rozumie zasady ich wykorzystywania w celu tworzenia własnych kreatywnych wypowiedzi artystycznych; zna aktualną technologię związaną z drukiem wypukłym i ślepym oraz rozumie zasady dotyczące ich wykorzystywania i łączenia w sztukach plastycznych; zna i rozumie w szerokim zakresie terminologię związaną z pojęciem druku wypukłego i ślepego</p>		K_W01 K_W05
	UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	<p>umie wykorzystać zdobytą wiedzę, by wyrazić swoje twórcze koncepcje za pomocą druku wypukłego, ślepego lub z połączenia tych i innych (wcześniej poznanych) technik graficznych;</p>		K_U02
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość podstaw druku wypukłego, znajomość rysunku i kompozycji		
Treści modułu kształcenia:		
Techniki wypukłodrukowe. Linoryt czarno-biały i barwny. Druk ślepy. Monotypia. Łączenie technik wypukłodrukowych z drukiem ślepym i monotypią. Ekspresja wyrażona za pomocą barwy, kształtu, formy, kontrastu.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zbyněk Malý, „Techniki graficzne dla każdego”, wydawnictwo RM, Warszawa 2007 2. Aleš Krejča, „Techniki sztuk graficznych”, Warszawa, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, 1984 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciej Bóbr - Mistrzowie grafiki europejskiej, Warszawa, PP Krajowa Agencja Wydawnicza, 2000 2. Katalogi i albumy /aktualne i archiwalne/ przeglądowych polskich i międzynarodowych wystaw grafiki 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Pokazy, praktyczne ćwiczenia projektowe, indywidualne korekty artystyczne ćwiczeń		
Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:		
<p>Weryfikacja efektów jest możliwa poprzez obserwację pracy studenta w trakcie zajęć. Sprawdzenie stopnia realizacji efektów kształcenia następować będzie podczas korekt na etapie projektowania i w trakcie realizacji ćwiczeń, podczas przeglądu prac przed zakończeniem semestru i podczas przeglądu kończącego semestr.</p> <p>Weryfikacja wiedzy: podczas korekt ukierunkowanych na uzyskanie informacji o poziomie wiedzy z zakresu: historii i specyfiki technik objętych programem przedmiotu.</p> <p>Weryfikacja umiejętności: podczas korekt (projektów, matryc i odbitek) ukierunkowanych na sprawdzenie opanowania technologii, właściwego doboru techniki do projektu, świadomości możliwości wykorzystania technik w twórczości własnej i innych projektach artystycznych.</p>		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Forma zaliczenia: przegląd prac na zajęciach kończących semestr połączony z rozmową indywidualną sprawdzającą wiedzę i kompetencje.</p> <p>Sposób zaliczenia: dopuszczalne najwyżej 2 nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach w ciągu semestru.</p> <p>Warunkiem zaliczenia semestru jest otrzymanie minimalnej oceny 3 (dostateczny) podczas przeglądu prac kończącego semestr.</p> <p>Na ocenę końcową składać się będzie twórcza interpretacja zadań, samodzielność, sumienność, staranność.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Na ocenę bardzo dobrą składa się: obecność na zajęciach, bardzo aktywny udział i zaangażowanie w zajęciach, korektach, wysoki poziom umiejętności warsztatowych i wykonanych prac graficznych, umiejętność obiektywnej oceny efektów swojej pracy względem wcześniejszych zamierzeń, otwartość na konstruktywną krytykę swoich prac – Na ocenę dobrą składa się: obecność na zajęciach, aktywny udział w zajęciach i korektach, dobry poziom umiejętności warsztatowych oraz wykonanych prac graficznych, umiejętność obiektywnej oceny efektów swojej pracy względem wcześniejszych zamierzeń, otwartość na konstruktywną krytykę swoich prac – Na ocenę dostateczną składa się: niepełna obecność, słaby udział w zajęciach i korektach, dostateczny poziom umiejętności warsztatowych oraz wykonanych prac graficznych – Na ocenę niedostateczną składa się: zerowa aktywność w trakcie zajęć, brak zrealizowanych 		

zadań lub bardzo słabe prace pod względem merytorycznym i warsztatowym

Bilans punktów ECTS*:

ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin,
konsultacje – 5 godzin
praca samodzielna studenta – 50 godzin
sumaryczne obciążenie pracą studenta – 100 godzin
punkty ECTS - 4

* rozpisać na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Techniki przestrzenne	
Nazwa w języku angielskim:		Spatial techniques	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Sztuki plastyczne
Jednostka realizująca:		Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			drugiego stopnia
Rok studiów:	1		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aleksandra Mazurkiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aleksandra Mazurkiewicz, mgr Ida Karkoszka	
Założenia i cele przedmiotu:		<ol style="list-style-type: none"> 1. Eksperyment z materiałem. 2. Eksperyment z formą tj. własna wypowiedź i kreacja artystyczna na zadany temat: „Abstrakcja organiczna – abstrakcja geometryczna” Ćwiczenie obejmuje realizację dwóch prac. 3. Podstawy technik sztukatorskich. 	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W_01	zna szczegółowe zasady dotyczące dyscypliny rzeźby i rozumie zasady wykorzystywania ich w realizacji własnych prac rzeźbiarskich i przestrzennych oraz w tworzeniu projektów plastycznych		K_W01
W_02	posiada ogólną wiedzę w zakresie aktualnie stosowanych materiałów i technologii w projektach przestrzennych i rzeźbie		K_W05
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	rozwija umiejętności warsztatowe umożliwiające realizację własnych koncepcji projektowych z zakresu rzeźby i form przestrzennych		K_U06
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne - 45 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Znajomość podstaw kształtowania formy przestrzennej oraz podstaw kompozycji.			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Eksperyment z materiałem</u>: posługiwanie się różnorodnymi technikami i materiałami właściwymi rzeźbie np. gliną, plasteliną, drewnem, gipsem. Wykorzystywanie materiałów z pozoru nieoczywistych dla formy 			

rzeźbiarskiej np. siano, papier, liście, materiały tekstylne, plastik, szkło, tektura etc. Próba łączenia ze sobą różnych technik i materiałów. Nauka sposobu obróbki rozmaitych materiałów, umiejętność rozpoznawania różnic w ich kształtowaniu. (Każdy materiał ma inne właściwości i cechy fizyczne, podlega innej obróbce) Eksperyment z materiałem ma na celu nakierowanie studenta na kreatywny tor myślenia abstrakcyjnego, jak również odnalezienie własnego medium jakim może być tworzywo rzeźbiarskie oraz rozwinięcie indywidualnego języka formy.

2. **Eksperyment z formą:** Umiejętność stworzenia własnej kreacji artystycznej w odpowiedzi na zadany temat „**abstrakcja organiczna – abstrakcja geometryczna**”. Umiejętność posługiwania się zasadami kompozycji oraz urzutowania formy w przestrzeni. Ponadto zadanie ma na celu zapoznanie studenta z szeroko pojętym zagadnieniem formy abstrakcyjnej w sztukach plastycznych (w szczególności rzeźbie). Ćwiczenie pokazuje i podkreśla różnice pomiędzy formą organiczną a geometryczną w sztukach wizualnych ukierunkowanych na formy przestrzenne. Omówienie twórczości znaczących rzeźbiarzy XX wieku **Henry Moore’a** (w kontekście abstrakcji organicznej /Świat) oraz **Jerzego Jarnuszkiewicza i Katarzyny Kobro** (w kontekście abstrakcji geometrycznej/ Polska). Wymagana jest realizacja dwóch prac. Jedna ma być dopowiedzią na eksperyment z wybranym przez studenta materiałem, druga (wykonana w glinie lub plastelinie) zostanie przeznaczona do stworzenia negatywowej formy silikonowej.
3. **Podstawy technik sztukatorskich:** Nauka tworzenia negatywowych form silikonowych służących do robienia gipsowych form pozytywowych lub (dodatkowo) nauka tworzenia negatywowych form gipsowych służących do tworzenia pozytywowych form wyciskanych z gliny ceramicznej. Nauka obróbki gotowej formy pozytywowej.

Literatura podstawowa:

1. Sztuka Świata tom 9, Wydawnictwo Arkady 2009
2. Sztuka Świata tom 10, Wydawnictwo Arkady 2009
3. Aleksandra Melbechowska - Luty, Posągi i ludzie. Rzeźba polska dwudziestolecia międzywojennego (1918 – 1939), Wydawnictwo Nerition, Warszawa 2005.

Literatura dodatkowa:

1. Albumy, katalogi z wystaw, filmy o rzeźbie i działaniach przestrzennych.
2. Aleksandra Melbechowska – Luty i Irena Bal, Teoria i Krytyka. Antologia tekstów o rzeźbie polskiej (1915-1939), Wydawnictwo Neriton, Warszawa 2007.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Faza projektowa: przedstawienie szkiców, rozmowa, akceptacja projektu i zatwierdzenie go do realizacji.

Faza realizacyjna: ćwiczenia praktyczne polegające na wykonaniu zatwierdzonego projektu z wykorzystaniem narzędzi i różnorodnych materiałów klasycznych i niestandardowych.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Sprawdzenie stopnia realizacji efektów uczenia się następować będzie w trakcie korekt prac podczas wykonywania kolejnych etapów ćwiczenia na zajęciach, oraz podczas przeglądu ostatecznego na koniec semestru.

Weryfikacja wiedzy - korekta prac ukierunkowana na uzyskanie informacji o poziomie wiedzy z zakresu kreacji artystycznej, świadomego wyboru materiałów oraz środków ekspresji w celu uzyskania odpowiedniego przekazu artystycznego .

Weryfikacja umiejętności – korekta na podstawie przedstawionych prac sprawdzająca pogłębione umiejętności posługiwania się warsztatem dostosowanym do stworzenia własnej wypowiedzi artystycznej.

Weryfikacja kompetencji społecznych –sprawdzenie umiejętności samooceny własnych działań podczas realizacji projektów oraz na podstawie auto-uzasadnienia efektu końcowego.

Na podstawie frekwencji- obecność oraz aktywne uczestniczenie w zajęciach.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: -Indywidualny przegląd prac połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągniętych kompetencji.

Warunki zaliczenia:

- uzyskanie oceny minimum 3 z przeglądu końcowego (w skali 2-5),
- zrealizowanie od początku do końca całego programu przedmiotu przewidzianego na dany semestr,
- regularna frekwencja, zaangażowanie oraz uczestniczenie w zajęciach,
- ocenie podlegają tylko skończone prace.

Bilans punktów ECTS*:

ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin konsultacje – 5 godzin praca samodzielna studenta – 50 godzin sumaryczne obciążenie pracą studenta – 100 godzin punkty ECTS – 4	
---	--

* rozpisane na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Techniki fotograficzne 1		
Nazwa w języku angielskim:			
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Sztuki plastyczne		
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy		
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia		
Rok studiów:	1		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	5		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marcin Sutryk		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Marcin Sutryk, mgr Maciej Tołwiński, mgr Mariusz Filipowicz		
Założenia i cele przedmiotu:	Znajomość zasad fotografii (zasady powstawania obrazu, budowa i działanie aparatu fotograficznego, światłomierza, specyfikacja i podział źródeł światła, fotografia cyfrowa, znaczenie światła w fotografii).		
Symbol efektu	Efekty kształcenia		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
K_W01	Student zna technologię związaną z fotografią oraz rozumie zasady dotyczące umiejętności warsztatowych wykorzystywanych w fotografii użytkowej oraz fotografii jako działalności artystycznej.		K_W01
UMIEJĘTNOŚCI			
K_U01	Student potrafi kierować procesem projektowym w oparciu o poprawną analizę zadania i własne źródła inspiracji, wykorzystywać posiadaną wiedzę w sposób innowacyjny. Samodzielnie i świadomie wykorzystuje techniki fotograficzne do realizacji autorskich projektów, zarówno artystycznych jak i użytkowych.		K_U04
K_U01	Student potrafi zrealizować oryginalne koncepcje twórcze z zakresu fotografii wykorzystując własne skojarzenia, emocje i wyobraźnię posługując się właściwą techniką i technologią. Doskonali umiejętności warsztatowe w zakresie fotografii.		K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia laboratoryjne 45 godzin		
Wymagania wstępne i dodatkowe:			

Podstawowa znajomość obsługi aparatu fotograficznego.

Treści modułu kształcenia:

Fotografia artystyczna i użytkowa. Narzędzia i techniki fotograficzne. Fotografowanie w warunkach studyjnych oraz przy świetle naturalnym. Realizacja między innymi takich tematów fotograficznych jak: portret, pejzaż, martwa natura, fotografia reklamowa, fotografia reportażowa.

Literatura podstawowa:

1. Praktyczny kurs fotografii / John Hedgecoe ; [przekł. z jęz. ang. Monika Nemeček]. - Kraków : Wydaw. Kluszczyński, cop. 2000.
2. Fotografia : podręcznik/ Ailsa McWhinnie ; [tł. Adriana Jałowiecka, Krzysztof Wojciechowski]. -Warszawa : "Arkady", 2001.
3. Ekspozycja bez tajemnic : jak zrobić wspaniałe zdjęcia aparatem analogowym lub cyfrowym I Bryan Peterson ; przekł. Włodzimierz Stanisławski. - Łódź: Galaktyka, cop. 2007.

Literatura dodatkowa:

1. Fotografia XX wieku w Museum Ludwig w Kolonii/ autor tekstów Marianne Bieger-Thielemann [i pozostali] ; Edyta Tomczyk. - Koln : "Taschen" ; [Warszawa] : "TMC Art", [2002]. - (Icons -Taschen)

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Cykl ćwiczeń praktycznych polegających na wykonywaniu serii zdjęć, przeplatany zajęciami teoretycznymi. Pokaz wspomagany technikami multimedialnymi, wykład, korekty w trakcie ćwiczeń oraz prac wykonanych poza nimi.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja wiedzy i umiejętności podczas indywidualnych korekt, przeglądów śródrocznych. Ocena wykonanych projektów fotograficznych i samych fotografii.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: przegląd projektów i prac fotograficznych, połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągnięcia kompetencji.

Warunki zaliczenia: uzyskanie na podstawie prac oceny minimum 3 (w skali 2-5) podczas przeglądu kończącego przedmiot.

Bilans punktów ECTS*:

ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin,
konsultacje – 5 godziny,
praca samodzielna studenta – 50 godzin,
sumaryczne obciążenie pracą studenta
- 100 godzin,
punkty ECTS - 5

* rozpisane na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Projektowanie graficzne 1	
Nazwa w języku angielskim:		Graphic designing 1	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			Sztuki plastyczne
Jednostka realizująca:		Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):			drugiego stopnia
Rok studiów:	1		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Mazek	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Maciej Tołwiński, mgr Andrzej Jobczyk	
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Podstawą przedmiotu jest wiedza z zakresu projektowania graficznego. Przedmiot ten poszerza i ugruntowuje nabytą wiedzę ogólną w tym zakresie. Celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do podejmowania zadań projektowych w zakresie projektowania graficznego. Zadaniem przedmiotu jest też wykształcenie umiejętności posługiwania się programami graficznymi w celu zbudowania skrótu plastycznego w komunikacji wizualnej.</p>	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
K_W01	posiada wiedzę w zakresie zagadnień dotyczących projektowania graficznego, w tym m.in.: w zakresie grafiki rastrowej i wektorowej, konstrukcji znaku/symbolu i syntezy formy w komunikacji wizualnej		K_W06
UMIEJĘTNOŚCI			
K_U01	<p>potrafi kierować procesem projektowym w oparciu o poprawną analizę zadania i własne źródła inspiracji, wykorzystywać posiadaną wiedzę w sposób innowacyjny</p> <p>potrafi kreatywnie korzystać z nabytych, poszerzonych umiejętności posługiwania się programami graficznymi (t. j.: Pakiet programów Adobe m. in.: Adobe Photoshop, Adobe Illustrator i/lub Corel Draw) w tworzeniu komunikatu wizualnego</p>		K_U04 K_U08
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin	

Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Podstawowa znajomość zagadnień związanych z pojęciem znaku graficznego, podstawowa znajomość programów graficznych	
Treści modułu kształcenia:	
Projektowanie graficzne jako komunikat wizualny. Grafika wektorowa, grafika rastrowa jako forma wypowiedzi artystycznej w komunikacji wizualnej (programy graficzne: Adobe Creative Cloud / Corel Draw), Znak, kształt, forma, synteza.	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Frutiger A., Człowiek i jego znaki, Warszawa 2003 2. Ambrowe G., Harris P., Twórcze projektowanie, Warszawa 2008 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Twemlow A., Czemu służy grafika użytkowa?, Warszawa, 2005 2. Katalogi wystaw z zakresu plakatu i grafiki użytkowej 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Pokazy multimedialne, praktyczne ćwiczenia projektowe, indywidualne korekty artystyczne i technologiczne ćwiczeń.	
Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:	
<p>Weryfikacja efektów jest możliwa poprzez obserwację pracy studenta w trakcie zajęć. Sprawdzenie stopnia realizacji efektów kształcenia następować będzie podczas korekt na etapie projektowania i w trakcie realizacji ćwiczeń, podczas przeglądu prac przed zakończeniem semestru i podczas przeglądu kończącego semestr.</p> <p>Weryfikacja wiedzy: podczas korekt prac projektowych ukierunkowanych na uzyskanie informacji o poziomie wiedzy z zakresu projektowania graficznego.</p> <p>Weryfikacja umiejętności: podczas korekt ukierunkowanych na sprawdzenie poprawności wykonania zadania, kreatywności oraz opanowania umiejętności posługiwania się programami graficznymi w realizacji zadań.</p>	
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Forma zaliczenia: przegląd prac na zajęciach kończących semestr połączony z rozmową indywidualną sprawdzającą wiedzę i kompetencje.</p> <p>Sposób zaliczenia: dopuszczalne najwyżej 2 nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach w ciągu semestru.</p> <p>Warunkiem zaliczenia semestru jest otrzymanie minimalnej oceny 3 (dostateczny) podczas przeglądu prac kończącego semestr.</p> <p>Na ocenę końcową składać się będzie kreatywność myślenia w tworzeniu wizualnego komunikatu, samodzielność, sumienność, biegłość w posługiwaniu się graficznymi programami komputerowymi.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Na ocenę bardzo dobrą składa się: obecność na zajęciach, bardzo aktywny udział i zaangażowanie w zajęciach, korektach, kreatywność wizualnego przekazu, biegłość w posługiwaniu się programami graficznymi, otwartość na konstruktywną krytykę swoich prac – Na ocenę dobrą składa się: obecność na zajęciach, aktywny udział w zajęciach i korektach, dobry poziom umiejętności posługiwania się programami graficznymi, otwartość na konstruktywną krytykę swoich prac – Na ocenę dostateczną składa się: niepełna obecność, słaby udział w zajęciach i korektach, dostateczna znajomość programów graficznych i umiejętność posługiwania się nimi – Na ocenę niedostateczną składa się: zerowa aktywność w trakcie zajęć, brak zrealizowanych zadań lub bardzo słabe prace pod względem merytorycznym i warsztatowym 	
Bilans punktów ECTS*:	
ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin, konsultacje – 5 godzin praca samodzielna studenta – 50 godzin	

sumaryczne obciążenie pracą studenta – 100 godzin punkty ECTS - 4	
--	--

* rozpisać na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka 1	
Nazwa w języku angielskim:		Practice 1	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki plastyczne	
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia	
Rok studiów:	1		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	2		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Robert Szymani	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Mazek, mgr Maciej Tołwiński	
Założenia i cele przedmiotu:		Poszerzenie wiedzy i umiejętności praktycznych dotyczących realizacji projektowych z zakresu grafiki użytkowej. Działania zorientowane są w sposób szczególny na działania twórcze związane z pojęciem piktogramu – jako znaku, symbolu łączącego w sobie pojęcie syntezy formy i jedności stylistycznej w odniesieniu do ciągu znaków.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA		
W_01	zna szczegółowe zasady dotyczące tworzenia grafiki użytkowej i rozumie zasady wykorzystywania ich w realizacji własnych prac artystycznych oraz w tworzeniu projektów o charakterze użytkowym		K_W01 K_W10
	zna podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form aktywności związanej z zawodem grafika projektanta i jego warsztatem		
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	posiada umiejętności przygotowania czytelnego komunikatu wizualnego w formie syntetycznych znaków graficznych dotyczącego zagadnień związanych z grafiką projektową		K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	rozumie potrzebę i zna właściwe formy ciągłego doksztalcania oraz podnoszenia kompetencji w pracy grafika projektanta, broni własnej tożsamości twórczej		K_K01 K_K02
	jest zdolny do prowadzenia i rozwijania własnej działalności artystycznej lub zawodowej związanej z grafiką użytkową		
Forma i typy zajęć:		Praktyka – 80 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			

Znajomość zagadnień związanych z projektowaniem graficznym i grafiką użytkową, a w szczególności z pojęciem znaku graficznego, znajomość komputerowych programów graficznych

Treści modułu kształcenia:

Projektowanie graficzne jako komunikat wizualny. Piktogram jako prosty znak w komunikacji wizualnej. Jedność stylistyczna w serii znaków graficznych.

Literatura podstawowa:

Richard Poulin, „Język projektowania graficznego”, TMC 2011
Airey D., „Logo Design Love. Zaprojektuj genialny logotyp”, Gliwice 2010

Literatura dodatkowa:

Evamy M., „Logo. Przewodnik dla projektantów”, Warszawa 2009
Zeegen L., „Twórcze ilustrowanie”, Warszawa 2008
Katalogi wystaw z zakresu plakatu i grafiki użytkowej

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Obserwacja, działania praktyczne

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Sprawdzenie stopnia realizacji efektów kształcenia następować będzie podczas praktyki przez opiekunów praktyki z ramienia placówki oraz ze strony uczelni

weryfikacja wiedzy:

analiza i ocena od strony formalnej aktywności w realizacji projektów podczas praktyki;

weryfikacja umiejętności:

ocena umiejętności praktycznych i organizacyjnych w realizacjach projektów zespołowych oraz projektów edukacyjnych;

weryfikacja kompetencji społecznych:

analiza i ocena odpowiedzialności praktykanta przy realizacji określonych zadań, ocena komunikatywności praktykanta w procesie kreacji.

Forma i warunki zaliczenia:

Terminowe złożenie dokumentacji praktyki. Dokumentacja obejmuje: dziennik praktyki, arkusz przebiegu praktyki, ocenę przebiegu praktyki i wykonanie autorskiego portfolio dokumentującego przebieg praktyki i udział w realizacji projektu. Na ocenę praktyki ma wpływ ocena realizacji, którą wystawia opiekun praktyki ze strony uczelni.

Bilans punktów ECTS*:

Praktyka – 80 godzin,
punkty ECTS - 2

* rozpisane na studia stacjonarne i niestacjonarne